

פסטיבל ישראל
ירושלים 1990

ISRAEL FESTIVAL
JERUSALEM 1990

להקת מחול בת-שבע

קיר

מאת אוהד נהרין

Bat-Sheva Dance
Company
Wall

by Ohad Naharin

ביצוע: להקת בת-שבע ו"נקמת הטרקטור"
מוסיקה: "נקמת הטרקטור" ואוהד נהרין
עיצוב תפאורה ותלבושות: אילת הרפז
עיצוב תאורה: במבי
סאונד: פרנקי ליורט
צילומים: גדי דגון

Music: "Nikmat Hatractor" and Ohad Naharin
Design and costumes: Eilat Harpaz
Lights: Bambi
Sound: Frankie Liyoert
Photographs: Gadi Dagon

מעכשיו, זה כל מה שאתה צריך לקחת אתך
למסע עסקים בדרום אפריקה:

טיסה שבועית נוספת לניירובי -
מאפשרת לך "לקפוץ" לגיחות עסקים
קצרות בדרום אפריקה...

מעסקים, וכיחודי כשהם מתנהלים בחייל, כל דקה חשובה. ומי כמונו יודע את זה. לכן, אנו עושים את מירב המאמצים להביא לך שאתה תנצל את זמנך בצורה טובה יותר ונוחה יותר. הוספנו טיסה שבועית ישירה לניירובי שבקניה. טיסה זו ומעגון טיסות ההמשך מניירובי מאפשרות לך גמישות רבה יותר בתכנון לוח הזמנים שלך ואפשרויות מעגולות יותר בכל הקשור לשהותך באפריקה בכלל ובדרום אפריקה בפרט. זאת ועוד - עכשיו, הנסיעה לניירובי בלבד יוכלו להנות ממחלקת העסקים היוקרתית של אל על תמורת תוספת של 90\$ לכל כיוון, על כרטיס סיור אישי (EXCURSION).

אל על לאפריקה - כדי שהעסקים שלך יתנהלו במעילות... ובנחת!

לפרטים נוספים והזמנות פנה לסוכן הנסיעות שלך.

אל על

הלב מתחיל
אל על

פסטיבל ישראל, ירושלים, מיסודו של אהרון צבי פרופס ד"ר, בחסות: משרד החינוך והתרבות, עיריית ירושלים, הקרן לירושלים, הסוכנות היהודית, משרד החוץ ומשרד התיירות.

הפסטיבל מופק על ידי תיאטרון ירושלים לאמנויות הבמה.

עיצוב, סדר והדפסה: סטודיו קיגורף בע"מ

Israel Festival, Jerusalem, founded by the late Aharon Zvi Propes, under the auspices of: the Ministry of Education and Culture, the Municipality of Jerusalem, the Jerusalem Foundation, the Jewish Agency, the Ministry of Foreign Affairs and the Ministry of Tourism.

The Festival is produced by the Jerusalem Theatre for the Performing Arts.

Design, Typesetting and Printing: Studio Kav-Graph Ltd.

Labyrinth of Life

Ohad Naharin's unique creation, performed by the Bat-Sheva Dance Company and "Nikmat Hatractor" ("Tractor's Revenge") rock group was specially commissioned by the Israel Festival. The full-length work is a combination of dance and theatre, together with alternative rock, performed live on stage.

Twenty dancers and three musicians will perform pieces which intertwine into a labyrinth of life, a whole creation which lasts 80 minutes.

"Wall" is characterized by a long parade of feelings with the use of virtuosity as a human expression in day-to-day life. It is very much about the present, while maintaining very strong ties with the past.

Supremely Physical

Supremely physical, innately musical, scrupulously structured, sensual, risky, honest and moving are among the words which have been used to describe Ohad Naharin's choreography. Born in Israel, Naharin began his dance training at the age of 22 with the Bat-Sheva Dance Company. At the invitation of Martha Graham, who called him "a natural dancer", he went to the United States. As a member of her company, Naharin created roles in "Lucifer" and "The Scarlet Letter". Leaving Graham's company to explore other dance forms, he enrolled in the Julliard School's Professional Studies Programme. In 1977 he joined Maurice Bejart's Ballet of the 20th Century, where he performed as a soloist in "Raja", a ballet created especially for him.

Naharin's choreographic debut (in 1980) was greeted with both critical and popular acclaim. Richard Philp of "Dance Magazine" wrote that "Ohad Naharin has a strong sense of style as a dancer and choreographer... he is one of those bright young talents well worth watching, with pleasure." Since that auspicious

beginning, Naharin has been seen in residencies throughout the United States as an Affiliate Artist, received commissions from a host of companies world-wide, and toured with his own group — the Ohad Naharin Dance Company.

Naharin's company has been hailed as a group which "...stands out from the crowd of performing artists. Their dancing has spirit, joy and zest. Naharin's choreography touches the soul, challenges visually and excites the senses."

Naharin is presently Visiting Artistic Director of the Bat-Sheva Dance Company.

Searching for New Expressions

Ohad Naharin's recent creation "Wall" is one of the Bat-Sheva Dance Company's new choreographies marking its 25th anniversary. Originally the company worked under the artistic direction of Martha Graham. However, it continually searched for new expressions in dancing and in choreography, until it eventually diverged from Graham's tradition and became Israel's leading modern-dance company.

The Bat-Sheva Dance Company has earned a highly respected reputation in Israel and abroad. It has appeared in Europe and the United States, and has participated in international festivals. It has performed works by the world's greatest choreographers, and has consistently contributed to the development of dancing and choreography by Israeli artists, some of whom have become internationally renowned.

איחוע כוריאוגרפי

הופעתה של להקת המחול בת-שבע בפסטיבל ישראל השנה, בלבוש חדש, חגיגי, ישראלי מאוד ומקורי מאוד היא חגיגה לחובבי המחול בארץ. להקת המחול, שהופעתה בפסטיבל נערכת גם במסגרת ציון 25 שנה לקיומה, היא מוסד אמנותי-תרבותי שקנה לו שם בארץ ומחוצה לה. הלהקה, שמאז היווסדה רשמה לעצמה הישגים מרשימים בתחומי המחול והכוריאוגרפיה, הטביעה חותם לא רק על עולם המחול — אלא על חיי התרבות בארץ. הופעותיה בראשית דרכה, במחצית שנות השבעים, הכניסו ממד חדש, מפתיע במקוריותו, מדהים בהעזתו ומרגש ביופיו לחיי היצירה והתרבות בארץ. התחושות בעקבות הופעותיה הראשונות של הלהקה, תחושות הזכורות היטב לחובבי המחול בארץ, היו שילוב של השתאות מול היכולת והכשרון של רקדניה, עם התרגשות וגאווה עצומה, בבחינת "הנה, גם אנחנו יכולים!" התהודה הבינלאומית שליוותה את הופעותיה של הלהקה כמעט מראשית דרכה חיזקה לא רק את יוצריה ורקדניה — אלא גם את קהל מעריציה בישראל. הניסיון הנועז, השיגעון-לדבר, הוכיחו את עצמם: להקת המחול בת-שבע היתה, בארץ ובבירות אירופה, מוסד.

מוסד, אך לא ממסד. וזה אולי הישגה הגדול ביותר של להקת המחול. בכל שנותיה לא חדלה הלהקה לחפש כיוונים חדשים, דרכי ביטוי מקוריים, סגנונות אחרים. בשנותיה הראשונות עוצבו יצירותיה של "בת שבע" ברוחה של היועצת האמנותית הראשונה של הלהקה - מרתה גראהם הגדולה. אך, באותה קנאות שבה אימצה הלהקה כמה מרעיונותיה ותפיסותיה הכוריאוגרפיות של גראהם — כך ידעה להשתחרר מהם. לא לזנוח אותם - אלא להפוך אותם למרכיב בתשתית המקצועית של הלהקה ולבנות עליו רבדים חדשים וחדשניים. כך, כשהלהקה ניתקה ממורשת גראהם והיתה ללהקת רפרטואר של מחול בן זמננו, פסקו מבקרי מחול כי יופיים של

יצירותיה ה"עכשוויות" נובע בין השאר מן השורשים האמנותיים והכוריאוגרפיים של הלהקה, שהרי אין הווה בלי עבר.

במרצת שנות קיומה ביצעה להקת בת-שבע יצירות של כוריאוגרפים מן השורה הראשונה: ג'ון קרנקו, גלן טטלי, טאלי ביטי, פרל לאנג, רוברט כהן, לוטה גוסלר, דונלד מק-קייל, דאג וארון, אליסה מונטה ורבים אחרים. הלהקה היתה גם קרש קפיצה לאמנים צעירים שהתחילו את דרכם ב"בת שבע" וזכו, אחר כך, להצלחה ולהכרה בינלאומית, כמו מרק מוריס ודניאל עזרלו. הלהקה הרבתה בנסיעות לחו"ל והשתתפה בפסטיבלים בינלאומיים. בכל שנותיה לא זנחה הלהקה את היצירה המקורית. על במתה נחשפו יצירותיהם של אמנים כמשה אפרתי, רנה שיינפלד, אשרה אלקיים, אלס דור-כהן, ניר בן-גל ואוהד נהרין. נהרין, יוצרו של המופע המיוחד לפסטיבל ישראל הוא כיום המנהל האמנותי האורח של הלהקה.

קיר, היצירה

"קיר" היא יצירה ייחודית של אוהד נהרין. בביצועה לוקחים חלק 16 רקדני להקת מחול בת-שבע ושלושת חברי להקת הרוק "נקמת הטרקטור". היצירה הוזמנה במיוחד על-ידי פסטיבל ישראל. זוהי יצירה באורך מלא, המשלבת ריקוד ותיאטרון עם מוסיקת רוק-אלטרנטיבי. אורך היצירה כ-80 דקות. "קיר" מאופיינת במנעד רחב של תחושות, בשימוש בוויטואוזיות ככלי לביטוי אנושי, ביום-יומיות, בעכשוויות, בקשר חזק לעבר ובאישיותו של אוהד נהרין.

אוהד נהרין: נוגע בנשמה

"רקדן טבעי" פסקה מרתה גראהם אחרי שראתה אותו בלהקת המחול בת-שבע, ולקחה את אוהד נהרין ב-1974 לבצע את יצירתה "חלום יעקב". גראהם, צדקה, כמוכן. כשאוהד נהרין התחיל לרקוד ב"בת-שבע" הוא שבר מוסכמה מקובלת בעולם המחול: הקיבוצניק הגבוה, האתלטי, הנאה והחושני — כך, בדיוק, מתארים אותו

מבקרי מחול בעיתונות המקצועית החשובה בעולם — היה "כבר" בן 22 כשהתחיל לרקוד. כבר, משום שהדעה הרווחת היתה שכדי להגיע לביצועים ולשיאים שנהרין הגיע אליהם עליך ללמוד ולהתאמן ולתרגל משחר נעוריך.

כשעזב את הלהקתה של גראהם, בחיפושיו אחרי ביטוי וצורה נוספים במחול, התחיל ללמוד בג'וליארד. ב-1977 הצטרף ללהקת "מוריס בד'ר, בלט המאה ה-20" הבלגית. הופעתו הראשונה ככוריאוגרף היתה ב-1980. ריצ'רד פיליפ, מבקר המחול של כתב העת "דאנס-מגזין" כתב אז: "לאוהד נהרין חוש חזק מאוד לסגנון כרקדן וככוריאוגרף. הוא אחד מאותם כשחונות צעירים ומבריקים שתענוג לצפות בעבודתם".

נהרין היה לרקדן ולכוריאוגרף מבוקש על ידי להקות מחול רבות. הוא הוזמן כאמן אורח ללהקות ברחבי ארצות-הברית וביצע יצירות כוריאוגרפיות שלו. במקביל הקים את "להקת המחול של אוהד נהרין" והרבה לסייר איתה בארצות-הברית. "הכוריאוגרפיה של נהרין נוגעת בנשמה, מהווה אתגר ויזואלי ומרגשת את החושים", כתב מבקר המחול של כתב העת "אטיטיוד". הלהקה של נהרין מופיעה מדי שנה בניו-יורק והיא סיירה גם בסין ובאירופה, בין השאר כאורחת פסטיבל ספולטו באיטליה.

בית האופרה של ליון, The Nederland Dance Theatre, להקת המחול של סידני, אוסטרליה, הבלט של פיטסבורג, להקת בת-שבע מישראל, The Asia Society מניו-יורק ולהקות מחול רבות ונוספות הזמינו את נהרין ליצור ריקודים עבורם. להקות נוספות ביקשו להעלות את יצירותיו על בימותיהן, ועבודותיו התקבלו באהדה ובביקורות מצוינות.

נקמת הטרקטור

זוהי להקת רוק הפועלת מזה כשנה. היא נחשבת לאחת הלהקות המבטיחות ונמצאת על-סף פריצתה למרכז עולם המוסיקה בישראל. לא מכבר יצא אלבום הבכורה של הלהקה ונתקבל באהדה ובתהודה נרחבים. חברי הלהקה הם: אבי בללי — שירה ובס, אופיר ליבוביץ — גיטרות ואילן גרין — קלידים.

אילת הרפז

בוגרת החוג לתיאטרון ולאמנות באוניברסיטה העברית בירושלים. למדה עיצוב באוניברסיטת מרילנד בארצות-הברית ושם גם עיצבה תפאורות להצגות. עבודותיה בארץ: "הזיות קמות במזרח" — עכו 1986, "מותו של אנרכיסט" — בית צבי, "על במה אחת" — תיאטרון החאן, "אז כמוות" — עכו 1987, "נעורי וודה'לה" — תיאטרון נווה צדק ו"לואיז" — תיאטרון הסמטה. כמו כן עיצבה את התלבושות ל"החייל הטוב שוויק" בנווה צדק, ל"חבלי משיח", "הריון", "מקבת" בתיאטרון הקאמרי, וכן ל"סטרפטיז אחרון 88" בצוותא. לאחרונה עיצבה תפאורה ותלבושות להצגות "חברה" ו"האישה הגדולה מן החלומות" בתיאטרון החאן.

במבי

מן התאורנים המבוקשים ביותר בארץ — משתייך לדור חדש של מעצבי תאורה חדשניים. במבי החל את דרכו כתאורן עם הופעות רוק ענקיות באירופה ובישראל. בשנים האחרונות הוא מעצב גם תאורה לתיאטרון. עבודתו עם להקת בת-שבע באפריל '90 היוותה את פריצתו הראשונה לעולם המחול.

להקת מחול בת-שבע

מנהל אמנותי אורח: אוהד נהרין
מנהל אמנותי: שלי שיר
בלט מאסטר: ג'יי אונג
מנהלי חזרות: מרי קד'ווארה, אורית קינן
מנכ"ל בפועל: מירה אידלס
שווק ומכירות: מיכאל שטיינר
ניהול פרוייקט: נעמי בלוך-פורטיס
יחסי ציבור: נעמי בלוך-פורטיס
מזכירת הלהקה: אורית נצר
הנהלת חשבונות: לאה סורקין
נהול הפקה והצגה: איריס בובשובר
מנהל במה: מוטי קצב
חשמלאי ראשי: גדי גליק
תלבושות: חמדה זולטה
מלתחנית: קלרה שלם
צלם: גדי דגון
פיזיותרפיסטית: חני אלון
רקדנים:

שולה בוטני, מלני ברסון, סוניה ד'אורליאן ג'סט, תמי ויניג, איריס להד, טליה פז, מארי קד'ווארה, שרון אייל, עידית הרמן, חיים און, איציק גלילי, קארל האוס, דויד טיטצ'נל, ארז לוי, מריו קרדוזו

להקת מחול בת-שבע נתמכת על-ידי משרד החינוך והתרבות, קרן תרבות אמריקה ישראל ועיריית תל-אביב יפו

Guest Artistic Director: Ohad Naharin
Artistic Director: Shelley Sheer
Ballet Master: Jay Augen
Rehearsal Directors: Mari Kajiware, Orit Kenan
Acting General Manager: Mira Eidels
Sales & Marketing: Michael Steiner
Public Relations: Naomi Bloch-Fortis
Co. Secretary: Orit Netzer
Accountant: Lea Sorkin

Production Stage Manager: Iris Bovshover
Stage Manager: Moti Katzav
Chief Electrician: Gadi Glik
Costumes: Hemda Zolta
Wardrobe Mistress: Klara Shalem
Photographer: Gadi Dagon
Physiotherapist: Hani Alon
Dancers:
Melanie Berson, Shula Botney, Sonia D'Orleans Juste, Mari Kajiware, Iris Lahad, Talia Paz, Tami Vinig, Idit Herman, Sharon Eyal, Mario Paulo Cardoso, Itzik Galili, Carl House, Erez Levy, Haim Ohn, David Tichnell

המופע בחסות

מפעלות דיסקונט

לעידוד ולטיפוח הפעילות התרבותית והאמנותית בישראל.

יותר טוב "ויזה"

בפסטיבל ישראל

VISA